

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____. № _____

Товариство з обмеженою відповідальністю

(код ЄДРПОУ _____)

РІШЕННЯ

про розгляд скарги ТОВ _____

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ _____

_____ (далі – ТОВ) від _____
_____ на рішення

Енергетичної митниці, оформлене карткою відмови Енергетичної митниці в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення _____ і повідомляє наступне.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені в Митному кодексі України (далі – Кодекс), Положенні про Державну митну службу України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та інших нормативно-правових актах.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Статтею 36 Кодексу встановлено, що положення цього Кодексу встановлюють непреференційні правила щодо визначення країни походження товарів, що переміщуються через митний кордон України, з метою застосування ставок мита, правил щодо його справляння до товарів, яким надається режим найбільшого сприяння, крім тарифних пільг (преференцій), встановлених міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України тощо.

Відповідно до статті 26 Глави 1 «Національний режим та доступ товарів на ринки» розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода) положення цієї Глави застосовуються до торгівлі товарами, що походять з територій Сторін.

Для цілей цієї Глави «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Згідно із Рішенням Підкомітету Україна - ЄС з питань митного співробітництва від 16.11.2023 №1/2023 про внесення змін до Протоколу I «Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» до Угоди застосовуються положення правил визначення

походження, що містяться в Доповненні I, і відповідні положення Доповнення II до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (далі – Конвенція), до якої Україна приєдналася згідно із Законом України від 08 листопада 2017 року № 2187-VIII, доказом походження може бути сертифікат з перевезення товару EUR. 1 або декларація походження.

Статтею 2 Доповнення I до Конвенції встановлено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

(а) товари цілком вироблені в Договірній Стороні, відповідно до Статті 3;

(б) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до Статті 4.

Згідно зі статтею 1(i) Доповнення I термін «виробництво» означає будь-який різновид технологічної діяльності або обробки, у тому числі збирання/складання.

Статтею 4 Доповнення I до Конвенції встановлено, що товари, які не повністю вироблені в Договірній Стороні, вважаються достатньо обробленими або переробленими при виконанні умов, викладених у Додатку II до Конвенції до Угоди для відповідних товарів.

Так, відповідно до переліку технологічних дій та обробок, наведених у Додатку II до Доповнення I до Конвенції, Товар, що класифікується за кодом 2710 12 49 01 згідно з УКТЗЕД, набуває преференційного походження в країнах-членах ЄС за умови:

Код Гармонізованої системи	Опис товару	Технологічні дії та обробка, що впроваджуються для матеріалів іншого походження, які набувають статусу товарів, що походять з певної країни
2710	Нафта та нафтопродукти, одержані з бітумінозних порід (мінералів), крім сирих; продукти, в іншому місці не зазначені, з вмістом 70 мас. % або більше нафти чи нафтопродуктів, одержаних з бітумінозних порід (мінералів), причому ці нафтопродукти є основними складовими частинами продуктів; відпрацьовані нафтопродукти	Операції з очищення та/або один чи більше інших специфічних процесів ⁽¹⁾ або Інші операції, в яких усі використані матеріали повинні класифікуватися за іншою товарною позицією, ніж товар. Проте можливе використання матеріалів тієї ж товарної позиції, за умови, що їхня загальна ціна не перевищує 50 % ціни товару на умовах франко-завод

Згадана вище умова критерію походження до Товару вказує на обробку або переробку, яку необхідно виконати з матеріалами/сировиною іншого походження/невідомого, що використовується у виробництві для набуття Товаром походження ЄС.

Статтею 17 Доповнення I до Конвенції визначено, що товари походять з Європейської Союзу, ввозяться на митну територію України та підпадають під дію Угоди, за умови подання одного з таких документів, що підтверджують походження, зокрема сертифіката з перевезення товару EUR.1 (далі – сертифікат), зразок якого наведений в Додатку IV до цього Доповнення I до Конвенції.

Статтею 20 Доповнення I до Конвенції визначено процедуру видачі сертифіката, зокрема сертифікат видається митними органами Договірної Сторони-експортера, якщо відповідні товари можуть вважатися такими, що походять з Договірної Сторони-експортера, та відповідають іншим вимогам цієї Конвенції. Митні органи, які видають сертифікат повинні вжити всіх необхідних заходів для перевірки статусу походження товарів та виконання інших умов цієї Конвенції. Для цих цілей вони можуть вимагати надання будь-яких доказів і здійснювати будь-яку перевірку рахунків експортера, а також здійснювати будь-який інший контроль, який вони вважають доцільними.

Відповідно до пункту 1 статті 17 Доповнення I до Конвенції товари, що походять з однієї з Договірних Сторін, під час їх ввезення в іншу Договірну Сторону підпадають під дію відповідних угод, за умови подання одного з таких документів, що підтверджують походження:

(а) сертифікат з перевезення товарів EUR.1, зразок якого наведений в Додатку IV до цього Доповнення;

(б) у випадках, вказаних у пункті 1 Статті 18, декларація (далі - "декларація про походження") долучена експортером до рахунка-фактури, накладної на поставку чи будь-якого іншого комерційного документа, в якому відповідні товари описуються достатньо детально для того, щоб їх можна було ідентифікувати; текст декларації про походження наводиться в Додатку III до цього Доповнення.

Процедура видачі сертифіката з перевезення товарів EUR.1 визначена статтею 20 Доповнення I до Конвенції, і передбачає, що сертифікат з перевезення товарів EUR.1 видається митними органами Договірної Сторони-експортера за письмовою заявою експортера або його уповноваженого представника, під відповідальність експортера.

Для цього експортер або його уповноважений представник заповнює сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та форму заяви, зразки яких наведені у Додатку IV до цього Доповнення. Ці форми заповнюються однією з мов, на яких складена ця Конвенція, і відповідно до положень національного

законодавства Договірної Сторони-експортера. Якщо форми заповнюються власноручно, вони повинні заповнюватися чорнильною ручкою прописом друкованими літерами.

Експортер, який подає заяву про видачу сертифіката з перевезення товарів EUR.1, повинен мати можливість у будь-який час на вимогу митних органів Договірної Сторони-експортера, у якій видається сертифікат з перевезення товарів EUR.1, надати всі необхідні документи для підтвердження статусу походження відповідних товарів та виконання інших умов цієї Конвенції.

Статтею 23 Доповнення I до Конвенції передбачено, що підтвердження про походження є дійсним протягом десяти місяців з дати його видачі або складання в Договірній Стороні-експортері і підлягає поданню протягом цього періоду до митних органів Договірної Сторони-імпортера.

Статтею 33 Доповнення I до Конвенції передбачено, що митні органи Договірних Сторін надають один одному зразки відбитків печаток, що використовуються їхніми митними органами для видачі сертифікатів з перевезення товарів EUR.1, зразки номерів дозволів, виданих уповноваженим експортерам, а також адреси митних органів, які відповідають за перевірку цих сертифікатів та декларації про походження (пункт 1).

Перевірки підтвердження про походження після митного оформлення здійснюються вибірково або кожного разу, коли митні органи Договірної Сторони-імпортера мають обґрунтовані сумніви щодо достовірності таких документів, статусу походження відповідних товарів або виконання інших вимог цієї Конвенції (пункт 1 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

З метою реалізації положень пункту 1 цієї Статті митні органи Договірної Сторони-імпортера повинні повернути сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та рахунок-фактуру, якщо він був виставлений, декларацію про походження або копію цих документів митним органам Договірної Сторони-експортера, вказавши, за необхідності, причини запиту про проведення перевірки. На підтвердження запиту вони надають всі наявні документи та інформацію, що вказують на недостовірність інформації, наведеної в підтвердженні про походження (пункт 2 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

Згідно пункту 3 статті 34 Доповнення I до Конвенції перевірка здійснюється митними органами Договірної Сторони-експортера. З цією метою вони мають право вимагати надання будь-яких підтвердних документів та проводити будь-яку перевірку рахунків експортера або будь-яку іншу перевірку, яку вони вважатимуть необхідною.

Якщо митні органи Договірної Сторони-імпортера вирішують призупинити надання преференційного режиму для відповідних товарів до отримання результатів перевірки, вони можуть запропонувати імпортеру здійснити випуск

товарів, з урахуванням запобіжних заходів, які вважатимуться необхідними (пункт 4 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

Митні органи, на запит яких проводиться перевірка, якнайшвидше повідомляються про її результати. Ці результати повинні чітко вказувати на те, чи є документи достовірними, чи можна розглядати відповідні товари такими, що походять з однієї з Договірних Сторін, і чи відповідають вони іншим вимогам цієї Конвенції (пункт 5 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

У випадку наявності обґрунтованих сумнівів та за відсутності відповіді на запит про перевірку протягом десяти місяців з дати направлення такого запита або якщо відповідь на запит не містить достатньої інформації для визначення достовірності відповідного документа або справжнього походження товарів, митні органи, що запитують про проведення перевірки, відмовляють у наданні преференцій, крім як у разі виняткових обставинах (пункт 6 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

до митного оформлення подано митну декларацію типу на зазначений вище Товар за кодом 2710 12 49 01 згідно з УКТЗЕД, одержувачем якого є ТОВ, а експортером - з застосуванням тарифної преференції зі сплати ввізного мита за кодом «410 (графа 36 митної декларації) на підставі сертифіката з перевезення товару EUR.1 виданого митним органом Республіки Польща (відомості про сертифікат зазначені у графі 44 митної декларації за кодом документу «0954» згідно з Класифікатором документів, сертифікатів, дозволів та додаткової інформації, затвердженим наказом Міністерства фінансів України 20.09.2012 № 1011).

За результатом перевірки походження товарів, проведеної у попередній період митним органом Республіки Польща за запитом Держмитслужби, які поставлялися експортером до України, походження товарів не було підтверджено цим експортером у зв'язку з ненаданням підтвердних документів.

З огляду на вищевказане, посадовими особами Енергетичної митниці за результатом розгляду митної декларації типу ІМ-40-ТФ було оформлено картку відмови з метою застосування механізму призупинення надання преференційного режиму у відповідності до пункту 4 статті 34 Доповнення I до Конвенції (Закон України від 17.12.2024 №4148-IX) та Угоди.

Згідно з положеннями статті 34 Доповнення I до Конвенції, якщо митні органи договірної сторони – імпортера вирішують призупинити надання преференційного режиму для відповідних товарів до отримання результатів

перевірки, вони можуть запропонувати імпортеру здійснити випуск товарів з урахуванням запобіжних заходів, які вважають необхідними.

Товари, щодо яких здійснюється перевірка достовірності заявленого преференційного походження, випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України, за умови сплати ввізного мита за повними ставками Митного тарифу України.

При цьому до товарів може бути відновлено режим вільної торгівлі відповідно до статті 301 Митного кодексу України, за умови одержання митним органом від компетентних органів держави експорту результатів перевірки, які свідчать, що перевірені документи дійсні, підтверджують преференційне походження товарів з відповідної держави і відповідають вимогам міжнародного договору про вільну торгівлю.

На підставі вказаних положень законодавства України після відмови Енергетичної митниці у митному оформленні декларантом ТОВ [REDACTED] [REDACTED] самостійно [REDACTED] було надано до митниці нову тимчасову декларацію типу ІМ40ТФ № [REDACTED] і сплатою ввізного мита за повними ставками Митного тарифу України, на підставі якої товар був випущений для вільного обігу на митній території України.

Водночас з метою дотримання вимог статей 33 та 34 Доповнення І до Конвенції Енергетичною митницею (лист від [REDACTED]) сертифікат з перевезення товару № [REDACTED] був направлений до Держмитслужби для подальшого його направлення до митних органів Республіки Польща на перевірку достовірності і правильності інформації, що міститься в ньому.

Держмитслужбою у серпні 2025 року сертифікат з перевезення товару [REDACTED] направлений до уповноваженого митного органу Республіки Польща для проведення його перевірки.

Після отримання результатів зазначеної перевірки, здійсненої уповноваженим митним органом Республіки Польща сертифіката з перевезення товару [REDACTED] відповідно до статей 33 та 34 Конвенції, їх буде надіслано Енергетичній митниці для розгляду питання щодо можливості відновлення режиму вільної торгівлі відповідно до статті 301 Митного кодексу України.

Враховуючи викладене, відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Митного кодексу України, положення пункту 4 статті 34 Доповнення І Конвенції, Державна митна служба України вирішила залишити скаргу ТОВ [REDACTED] без задоволення.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскарження у судовому порядку.

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]